

University of Groningen

Executive functioning and ecological validity in fMRI, neuropsychological assessment and rehabilitation

Lamberts, Kirsten Froukje

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2009

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Lamberts, K. F. (2009). *Executive functioning and ecological validity in fMRI, neuropsychological assessment and rehabilitation*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. [s.n.].

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Dankwoord

Wat heb ik de laatste tijd uitgekeken naar het moment waarop ik dit stukje mocht gaan schrijven en nu is het dan eindelijk zo ver. Tussen maart 2004 en oktober 2009 heb ik aan dit proefschrift gewerkt en er zijn veel mensen die me daarbij hebben geholpen.

Allereerst natuurlijk Joke Spikman. Joke, jij hebt me kennis laten maken met de neuropsychologie en laten zien hoe interessant dit vakgebied is. Je bent een geweldige inspirator zowel voor de wetenschappelijke kant van het vak als voor de klinische praktijk. Tijdens het tot stand komen van dit proefschrift heb je me enorm geholpen. Niet alleen door goede feedback op mijn onderzoeksopzet en mijn artikelen, maar ook door me gemotiveerd te houden het af te ronden. Dat laatste deed je vooral door mij te stimuleren deel te nemen aan symposia en congressen en daar bijdrages aan te leveren. Doodeng, maar de tapas in San Sebastian of de koffie met chocolate muffin in Edinburgh na zo'n presentatie smaakten geweldig en het was enorm gezellig om daar samen met jou van te genieten. Dat we zo nog maar veel presentaties mogen houden!

Wiebo Brouwer, tijdens mijn studie psychologie was je mijn mentor en bij mijn afstuderen hield je het persoonlijke praatje. Vlak daarvoor stuurde me door naar Joke want die had hulp nodig bij een of ander project. Daar is uiteindelijk mijn promotieonderzoek uit voort gekomen. Logischerwijs werd jij dan ook mijn eerste promotor. Ik heb genoten van onze driemaandelijke overleggen waarbij jij altijd wel een creatieve, alternatieve zienswijze had op mijn resultaten. De laatste anderhalf jaar zat ik te werken in een kamer bij jou op de gang en hield je me scherp door een snedige opmerking of bijzondere associatie tijdens de lunch.

Remco Renken, jij had de schone taak om de gamma wetenschapper die ik ben het ware bèta gevoel bij te brengen. Wat heb ik zitten zwoegen op de fMRI analyses en jij was nooit te beroerd om iets op jouw eigen rustige, niet-veroordelende wijze voor de derde of zelfs vierde keer uit te leggen. Daarnaast heb je heel veel tijd gestoken in het programmeren van mijn twee fMRI taken. Bedankt voor dat alles.

Professor de Keyser, u was mijn tweede promotor. We hebben elkaar weinig gesproken, maar u hebt door uw vlotte reacties en pragmatische oplossingen ervoor gezorgd dat allerlei

formaliteiten rondom het opzetten van het onderzoek en het afronden van het promotietraject vlekkeloos verliepen.

The members of the Manuscript Committee professor Evans, professor Fasotti, and professor Leenders: many thanks for your willingness to read and review my dissertation. Jon, thank you so much for your patience in correcting my English writing and the feedback on how to keep an article concise. It was a privilege and very inspiring to work with you. Luciano ik voelde me vereerd toen je me vroeg samen met jou les te geven en een onderdeel van een hoofdstuk te schrijven in een boek over neuroplasticiteit. Ik heb daar veel van geleerd en het waren ook erg leuke en motiverende activiteiten.

Doordat ik verschillende werkplekken heb gehad de afgelopen zes jaren, zijn er natuurlijk ook veel collega's te bedanken. Allereerst de mensen uit het UMCG: Rients, Marleen, Wencke, Marthe, Ceciel, Grace, Riemie, Anke, Annet, Joost en Lucia. Allemaal bedankt voor de gezelligheid, steun en handige tips (van kolfruimtes tot lay-out, bestrating en een hele map met promotie-informatie) tussen het schrijven of analyseren door. De mensen van de eerste verdieping bedank ik in het bijzonder voor de kopjes koffie die ik uit jullie apparaat mocht tappen. Een verademing vergeleken met de automatenkoffie op de tweede.

Marjan, Mirjam en Sarah, ik mocht jullie begeleiden bij het schrijven van jullie masterthese. Jullie hebben alle drie een mooi stuk geschreven en daarmee laten zien in staat te zijn zelfstandig onderzoekswerk te doen. Dat laatste demonstreerden jullie met name tijdens mijn zwangerschapsverlof toen jullie het project draaiende hielden met alleen zo nu en dan telefonisch of mail contact.

Op het Neuroimaging Center had ik vooral veel met Anita te maken. Niet alleen plande jij mijn scantijd in, je hebt me regelmatig uit de brand geholpen als een taak vastliep of niet opstartte terwijl er een proefpersoon in de scanner lag. Zonder jou waren al die plaatjes met blobs er helemaal niet geweest.

Daniëlle, tijdens het opzetten en implementeren van de behandeling van het dysexecutieve syndroom mocht ik met jou samenwerken. Jammer dat je zo ver weg in Nijmegen zat, maar gelukkig konden we via email ons lotgenotencontact onderhouden. Ik heb veel gehad aan onze uitwisseling van hindernissen bij het combineren van klinisch- en onderzoekswerk en aan onze gezamenlijke zoektocht naar oplossingen.

Dan de afdeling psychologie van Revalidatie Friesland locatie Beetsterzwaag: Anneke, Geney, Anja, Marli en Robert. Jullie vormden daar een leuk psychologieteam en ik heb me er

altijd erg thuis gevoeld. Bedankt voor toepassen van het behandelprotocol in de praktijk en het doen van alle bijbehorende metingen. Ik heb binnen de revalidatie ervaren hoe waardevol het is om wetenschappelijk onderzoek en klinische praktijk te combineren, hoewel het soms ploeteren is om als clinicus de eisen die gesteld worden vanuit het onderzoek na te leven. Gelukkig wilden jullie voor mij ploeteren en daar voor: enorm bedankt! Marli, jij hebt me laten zien hoe boeiend psychologische behandeling is binnen een somatische setting. Dat niet alleen, maar ik leerde ook verder te kijken dan mijn behandelkamer, naar de organisatie en naar de invloed daarvan op behandelingsniveau. Jammer dat we geen collega's meer zijn, maar gelukkig lukt het ons heel aardig om contact te houden.

Veel andere collega's uit Beetsterzwaag hebben ook bijgedragen aan dit project, door interesse te tonen, proefpersonen aan te melden, de controlebehandeling te begeleiden of als onafhankelijk arts op te willen treden. Dank jullie wel Doriene, Ijke, Annemarijke, Jitze, Kees-Hein, Anneke, Jan, Marjolein, Judith en Joost.

En dan mijn nieuwe collega's in het Martini Ziekenhuis: Hilda, Rolf, Bertus, Ivanka, Manon, Coosje, Wendelien, Anneke, Ans, Anky, Ria en Tineke. Jullie hebben alleen de laatste loodjes meegekregen van dit project en die zijn niet altijd het gezelligst. Toch bleven jullie mij vriendelijk steunen en geïnteresseerde vragen stellen, dank jullie wel.

Gelukkig bestond de afgelopen periode niet alleen uit onderzoek en kliniek en mocht ik vaak even bijkomen bij familie en vrienden. Eva, Mirjam, Otto-Chris, Marnix, Martine, Anne, Meike W., de familie van Bram, alle Sluizen en Lambertsen: bedankt voor de afleiding met daarnaast belangstelling hoe het project nu vorderde en steun als het allemaal even niet zo vlot of goed verliep. Dat heeft me wel gaande gehouden.

Marije en Meike, mijn paranimfen. Het lijkt of ik jullie vergeten ben in het bovenstaande, maar natuurlijk is niets minder waar. Marije, jou ken ik al vanaf mijn eerste studieweek in Groningen. Wij begonnen samen aan de PABO. Beiden waren we wat gedesillusionneerd na het eerste jaar. Jij besloot toch door te zetten en ik haakte af. Ik vind het geweldig leuk dat we nog altijd regelmatig contact hebben en ben heel blij dat jij de zware taak van paranimf op je hebt willen nemen. Het maakt me een stuk minder nerveus te weten dat iemand met wie ik ooit mijn eerste artikel publiceerde (over de misstanden bij de becijfering op de PABO) mij bij staat bij mijn promotie. Meike, via de afdeling neuropsychologie op het UMCG had ik je al leren kennen, maar toen je in Beetsterzwaag kwam werken, werd snel duidelijk dat we het ook buiten het werk erg gezellig kunnen hebben. De cursus bij Hein Post was het begin van een reeks etentjes die wij in

een moeite door ook wisten om te vormen tot mini wijnproeverijen. Beiden mochten we werk in de revalidatie, wetenschappelijk onderzoek en gz-opleiding combineren. Dat was een hele klus, maar er waren gelukkig voldoende autoritten van en naar Friesland om stoom af te blazen. Hoewel ik het autorijden in de spits niet mis, vind ik het wel heel jammer dat ons vaste uurtje kletsen, klagen en roddelen, twee tot driemaal per week, met mijn vertrek uit Beetsterzwaag is verdwenen.

Dan het Battumse front, mijn ouders. Steeds als er weer eens wat opgevangen moest worden de afgelopen zes jaar omdat onderzoek, opleiding, klinisch werk en zorg voor een gezin zich nou eenmaal niet altijd even soepel laten combineren, mocht ik een beroep doen op jullie. Dat bracht veel rust en was ook gewoon heel erg gezellig. Jullie hebben me al jong veel van de wereld laten zien. Dat, maar vooral jullie manier van in het leven staan, vind ik heel mooi en heeft me veel geleerd. Femke, ik had zo graag gewild dat je dit feestje van mij ook mee had kunnen maken.

Bram, het leven met jou is zo fijn. Thomas en Marieke, met jullie erbij is alles nog veel leuker geworden.

